

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-656/13

L.
proti
M.

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nejvyšší soud)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti — Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie (ES) č. 2201/2003 — Článok 12 ods. 3 — Dieťa nezosobášených rodičov — Voľba právomoci — Neexistencia iného súvisiaceho prebiehajúceho konania — Prijatie právomoci — Spochybenie právomoci súdu účastníkom konania, ktorý sa obrátil na rovnaký súd“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 12. novembra 2014

1. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie č. 2201/2003 — Právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností — Voľba právomoci — Voľba v prospech súdu členského štátu, v ktorom dieťa nemá obvyklý pobyt — Voľba, ktorá nie je podmienená existenciou iného prebiehajúceho konania na uvedenom súde*

(Nariadenie Rady č. 2201/2003, článok 12 ods. 3)

2. *Súdna spolupráca v občianskych veciach — Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností — Nariadenie č. 2201/2003 — Právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností — Voľba právomoci — Právomoc prijatá výslovne či iným jednoznačným spôsobom zo strany všetkých účastníkov konania — Pojem*

[Nariadenie Rady č. 2201/2003, článok 12 ods. 3 písm. b)]

1. Článok 12 ods. 3 nariadenia č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 1347/2000, treba vykladať v tom zmysle, že na účely konania o rodičovských právach a povinnostiach umožňuje založiť právomoc súdu členského štátu, v ktorom dieťa nemá obvyklý pobyt, hoci pred zvoleným súdom sa nevedie žiadne iné konanie.

Pokiaľ by totiž pôsobnosť článku 12 ods. 3 nariadenia č. 2201/2003 bola obmedzená na situácie, keď možno konanie vo veci rodičovských práv a povinností spojiť s iným, už prebiehajúcim konaním, značne by to obmedzilo možnosti využiť voľbu právomocí uvádzanú týmto ustanovením, keďže potreba začať konanie vo veci rodičovských práv a povinností môže nastať nezávisle od akéhokoľvek iného konania, a tým ohrozilo potrebný účinok tohto ustanovenia a cieľ rovnosti všetkých detí.

(pozri body 46, 50, 52, bod 1 výroku)

2. Článok 12 ods. 3 písm. b) nariadenia č. 2201/2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 1347/2000, treba vykladať tak, že sa nemožno domnievať, že právomoc súdu, na ktorom jeden z účastníkov konania začal konanie vo veci rodičovských práv a povinností, „všetci účastníci konania prijali... výslovne alebo iným jednoznačným spôsobom“ v zmysle tohto ustanovenia, pokiaľ žalovaný v tomto prvom uvedenom konaní začal neskôr na tom istom súde druhé konanie a pri prvom úkone, ktorý mu prislúcha v rámci prvého konania, namieta nepríslušnosť tohto súdu.

(pozri bod 59, bod 2 výroku)